

JĀZEPS ČAMANIS

(1884–1964)

Dzimis 1884. gada 1. septembrī Bebreņē. Mācījies Baltmuižas pamatskolā un Ilūkstes ģimnāzijā. Garīgo izglītību ieguvis Kauņas Garīgajā seminārā un Pēterpils Garīgajā akadēmijā. Ordinēts 1912. gadā Pēterpilī.

1912.–1920. gadā ir prāvests Jūrkalnē, no 1921. gada jūnija līdz 1924. gada 4. augustam – Alšvangā. Un līdz 1928. gada 31. augustam Rēzeknes skolu (arī kara) kapelāns, pēc tam prāvests un dekāns Dagdā. 1932.–1934. gadā ir ģimnāzijas direktors Daugavpilī, bet līdz 1940. gadam rezidents pie Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcas un izglītības ministra biedrs K. Ulmaņa valdībā.

1940. gadā, paklausot augstākajai garīdzniecībai, devās uz Romu, kur ieradās kā pirmais Latvijas bēglis, vēlāk kļūstot par latviešu bēgļu aizbildni. Pateicoties plašiem sakariem ar Vatikānu, Jāzeps Čamanis no pāvesta Palīdzības komitejas saņēma vajadzīgo materiālo atbalstu, tādējādi palīdzot latviešu bēgļiem – gan katoļiem, gan nekatoļiem. 1946. gadā paaugstināts par Svētā tēva galma prelātu.

Jāzeps Čamanis miris 1964. gadā Romā. Apbedīts Veronas kapsētas marijaņu nodalījumā.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 86. lpp.